

..לילד שלי יש הכל -

חסר לו רק אבא!

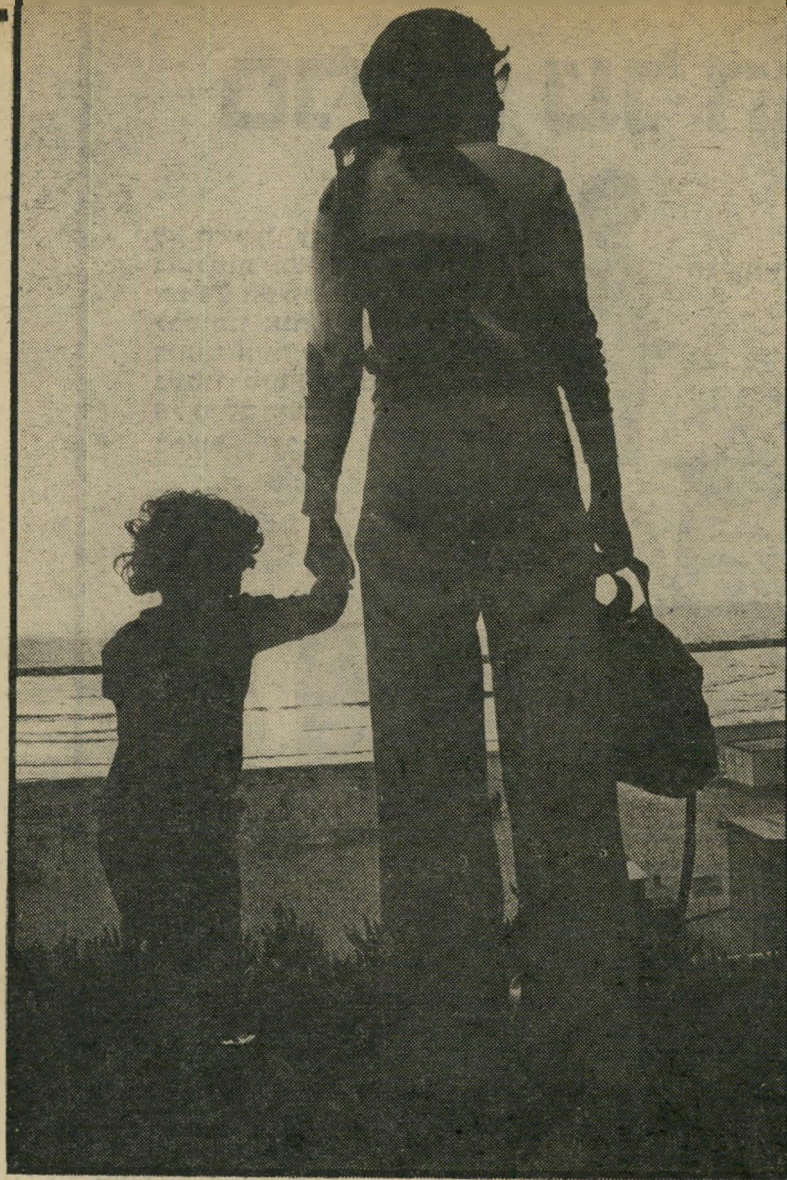
א ידו הייתי צריכה לעבור את הכל מהתחלה. אילו הייתי צריכה להחליט כעת אם להשאיר את הילד או להפיל, נדמה לי שהייתי בוחרת באפי שרות השנייה. לא בגלל שקשה לי, לא בגלל שאינני מסתדרת מבחינה כלכלית, לא בגלל שאיכפת לי מה אומרים השכנים ומה מלהגת החברה — פשוט, בגלל שאני אוהבת את הילד שלי!

"הילד שלי הוא כל עולמי. יש לו עייניים תכולות ושיער שחור, הוא יפה, חכם ועליו, הוא ילד קטן ומאושר. יש לו כל מה שהוא רוצה: עשרות מישקים, המון בגדים, הרבה חברים ואינסוף אהבה. חסר לו רק דבר אחד כדי להשלים את אושרו. חסר לו אבא. ועל העובדה הזו, העובדה שלילד הזה שאני כל-כך אוהבת אין אבא. לא אוכל לסלוח לעצמי לעולם. ומשום כך אני חוזרת ואומרת: אילו הצטרפתי להתחיל את הכל מהתחלה והייתי עומדת היום, כמו לפני שש שנים, על פרשת-דרכים, הייתי בוחרת בדרך השנייה."

"הילד היה

חלק מהסיפור"

מ לכה * היא בחורה בת 27. יפה ומטופחת, בעלת מיקצוע עצמאי,

ווכח שכבר מאוחר מדי לעשות לי הפלה. היא הפעילה עלי לחצים אימים. ביקר שה שמסור את הילד לאימוץ — היא יחד עם קרובי-מישחה שהיו לי בארץ צוה-הברית. אני חטפתי התמוטטות-עצרי בים, אבל לא ויתרתי. כשהורי הבינו ש אין מה לעשות, הם עזבו אותי במנוחה. וכשהתינוק נולד, שלחו לי כסף. רק כ כ שהיה בן שלוש, באתי איתו לארץ. פשוט, בגלל שנשבר לי לבקש נדבות מהורי. כל אותן שלוש שנים שהייתי בחוץ, עשיתי את חשבון-הנפש שלי. באמריקה, לאף אחד לא היה איכפת שיש לי ילד מחוץ למיסגרת הנישואין. היו לי המון חברות שהיו אמהות לא-נישואות, ובהן תמך הביטוח הלאומי. (אני, בתוקף היותי אז רחית ישראלית, לא קיבלתי כל מענק, למרות שסיפרתי שאביי-התינוק, האמרי-קאי, נזח אותי לאנחות.) מכל מקום, ידעתי שישראל היא ארץ קטנה ופורטיטנית, שכו לם מכירים בה את כולם, ושבתחילתי חצי מהמכרים של הורי יודעים שיש לי ילד לא-חוקי.

שלוש שנים פחדתי ממה שיגידו, מאיך שיסתכלו עלי ועל בני, ולא העזתי לבוא. כשבאתי, נדהמתי! פשוט לא האמנתי! יחסה של החברה אלי היה כל-כך חיובי. איש לא נטר לי בגלל הילד, אף אחד לא

אימהות

ללא נישואין

המפרנסת את עצמה ואת בנה בן השש בכבוד. כשסיימה את שירותה הצבאי, נס עה מלכה לארצות-הברית, לטיוול בן שלוש שה חודשים. אביה, שהוא מרצה באוניברסיטה, ואמה רופאת-הילדים, מימנו את נסיעתה. בתנאי שתשוב ארצה מייד עם תחילת שנת הלימודים, בחוג לכלכלה באוניברסיטת תל-אביב.

שלושת החודשים התמשכו לשלוש שנים, שבמהלכן ילדה מלכה את בנה. מייד כשהגיעה לניו-יורק נקלעה לחברתם של ישראלים. החברה לא מצאה חן בעיני, והיא חיפשה חברת אמריקאים. אחד מידידיה הציע לה לנסוע לסן-פרנציסקו, שם מסתובבים ילדי-הפרחים ושם, הבטיח לה, תמצא את עצמך. באחד מרחובות היט אשבורי פגשה מלכה את הגבר שעתידי היה להיות אבי בנה.

היא בילתה איתו שלושה ימים רצופים, שבמהלכם עישנה מריחואנה, לקחה אל-אסדי ושמעה קונצרטים של פופ. כעבור שלושה ימים הסתלקה מאותה דירה עלובה שבה בילתה עם האמריקאי, אשר כל מה שידעה עליו היה כי שמו דייוויד. חודש ימים לאחר-מכן, גילתה שהיא ב בת הריהו.

מספרת מלכה: "בהתחלה חשבתי ש חספת הרעלת-סמים. לא העליתי בדעתי שאני בהריון. נכון אומנם שלא השתמשתי באמצעי-מניעה, אבל עשיתי כל מה שאפשר כדי לא להיכנס להריון. אני לא יודעת למה, אבל החלטתי להשאיר את התינוק. אולי בגלל שפיתאום הייתי מורדת. הילדה הוטבה משכונת אחוזה ב-חיפה, בוגרת בית-הספר הריאלי, חניכת תנועת הצופים, הפכה פיתאום היפית עם שיער פרוץ, בגדים זרוקים, סמים וכל מה שכרוך בזה. גם הילד היה, כנראה, חלק מהסיפור."

דייוויד לא עניין אותי. הוא לא היה שייך לתמונה. ואפילו לא חיפשתי אותו. אחרי שהילד שלי נולד, ותקפו אותי ייסורי רימפצון נוראים, כבר לא הצלחתי למצוא אותו. אבל בתקופת ההריון הוא פשוט לא היה חשוב לי. רק כשהייתי בחודש השישי כתבתני להורי שאני בהריון. אמא שלי הגיעה מייד לסן-פרנציסקו, רק כדי להי

התופעה הזו, של אמהות בלתי-נישואות, נראית בעיני רבים — שאינם בנבכי הי בעייה — כאופנה חולפת. ייתכן שאילמלא עידן המתירנות, נשים רבות מתוך אותה קבוצת אמהות המנהלות את חייהן באורח עצמאי, לא היו מעזות להביא תינוק לעולם דווקא באופן זה. אולם הפתיחות שמגלה בשנים האחרונות החברה הישראלית המודרנית, לנושא המישפחות החד-הוריות מקילה, ללא-ספק, על חייה של האם הבלתי-נישואה. כמעט שאין קיימות אמהות שאינן נשואות, בקטגוריה זו, הי מנסות להסתיר את העובדה המישפחתית הזו.

מובן שהן אינן ששות לספר על מצבן המישפחתי לכל דיכפין, כשם שאלמנה או גרושה ממוצעת אינה ממחרת לספר. אך אם שואלים אותן, הן משיבות בגי לויילב, ומתוך כבוד עצמי וידיעה ברור רה של מה שהן עושות. ומובן שכאשר מעמידה האשה את מצבה המישפחתי באור הנכון, מתייחסים אליה בהתאם. אם היא אינה מתביישת במצבה, אינה מנסה להסי תיר אותו ומתייחסת אליו כאילו היה נורמלי ורגיל, החברה מחזירה לה יחס שווה, והיא זוכה בתגובה נורמלית, כריי אה ורגילה.

"ראו בי אשה אמיצה"
כ זו היא בלהה, * אשה צעירה, בת 27, קיבוצניקית-לשעבר, המתגוררת בחיפה. בלהה מסרבת לדבר על המניעים שהביאו אותה ללדת את בנה, בן השנה

משתייכת מלכה, מורכבת מנשים צעירות שמצאו עצמן לפתע בהריון והחליטו, מתוך סיבות אישיות, להמשיך את הריונן ולהפוך אמהות לא-נישואות. קבוצה שנייה מורכבת מנשים בסביבות גיל הארבעים, שהבינו כי אם לא תלדנה ילד, תאחרנה את הרכבת, והחליטו ללדת למרות שאינן נשואות. עם קבוצה זו נמי נית גם דיילת אל-על שקיימה יחסיידידות ממושכים עם גבר נאה, גרוש ואב לבנים

קרא לי זוגה בפני או מאחרי גבי, כמעט מייד הסתרתי בעבודה. את הילד סידרתי במעון של ויצ"ו, ותוך חודש ימים שכרתי לגו דירה של שני חדרים. גם המישפחה שלי הסתגלה לעובדה, ונדמה לי שהעובדה שלבני אין אב לא מפריעה לאיש, אפילו לא לרעצמו.

אני הבן-אדם היחיד שעובדה זו נמר ריעה לו. כשאני רואה מישפחות נורמליות, עם אבא ואמא, צובט לי בלב. ולא מנחמת אותי העובדה שיש מישפחות של הורים גרושים או שיש ילדים יתומים. כשבני שאל אותי איפה אבא, אמרתי לו שהוא באמריקה. כעת הוא מסתפק בעובדה שלאבא קוראים דייוויד, ושהוא נמצא באמריקה. לא ברור לי איך אני אענה על שאלותיו בעוד שנה או בעוד שנתיים."

גדלה והולכת של נשים בישראל, ש החליטה ללדת מחוץ למיסגרת-הנישואין, והמתמודדת עם בעייה של להיות מישהי חדה-הורית מבלי להתלות במישרד-הסעד ולהפוך מיטרד סוציאלי. קבוצה זו של נשים מתקדמות, אינן טליגנטיות ומשכילות, מתחלקת למיספר קבוצות-מישגת, קבוצה אחת, זו שאלית

מאת שרית ישי

בוגרים. הדיילת השתוקקה ללדת ילד, ובחרה בידידה כאב לו. מתוך מחשבה תחילה ובדיעה צלולה. משך כל הריונה שמרה את זהותו של האב בסוד, וגם לרעצמו לא גילתה את דבר הריונה, וכשהתקשר אליה על-מנת לקבוע פגישה, הודיעה לו שהיא מנתקת את היחסים איתו. כשנולדה בתה של הי דיילת, המשיכה זו לשמור בעקשנות אף שמו של האב בסוד. רק לאחרונה החלה מספרת מיהו אבי בתה, ואף טילפנה אליו והודיעה לו, האיש התעלם מכה, ולא בא לראות את בתו.

משום-מה, חשוב כיום לדיילת שאנשים רבים ככל האפשר יידעו מיהו אביה של ילדתה, ולו רק מפני שאו ישאלו אותה שחות שאלות. כדיילת, היא מבלה ימים רבים בחודש בחו"ל. כדי להקל עליה את הטיפול בבתה, שכרה מטפלת המתגוררת בדירתה, והמטפלת בילדה שעה שחיא נעדרת מהארץ.